

Παράκληση εις την Αγίαν Μεγαλομάρτυρα Φωτεινή την Σαμαρείτιδα

<https://www.youtube.com/watch?v=wwoQoQoaAnw>

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως ἀρχόμεθα ἀναγινώσκοντες τὸν ΡΜΒ΄ (142) Ψαλμόν.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου· καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος· καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου ἢ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. Ἄκουστὸν ποιήσόν μου τὸ πρῶτὸ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοί ἤλπισα· γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου· ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου· τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς

πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τὸ ὄνοματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τὰ Τροπάρια·

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὡς Ἀποστόλων κεκτημένη τὴν χάριν, μεγαλομάρτυς Φωτεινὴ ἀθληφόρε, διὰ παντὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευε, πάσης ἡμᾶς ρύεσθαι, συμφορᾶς καὶ ἀνάγκης, καὶ παντοίων θλίψεων, καὶ δεινῶν νοσημάτων, καὶ τῶν παισμάτων ἄφεσιν λαβεῖν, τοὺς προσιόντας, θερμῶς τῇ πρεσβείᾳ σου.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομέν ποτε Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σῴζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ὁ Ψαλμὸς Ν΄ (50)

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου· ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε. Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι. Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα. Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα

εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ. Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι. Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου. Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ· τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα· τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Καὶ ὁ Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Φωτεινὴ δέξαι ἡμῶν τὸν ὕμνον. Γερασίμου.

Ῥοδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Φωτὶ τῶν ἀγίων σου πρεσβειῶν, παθῶν μου τὸ σκότος, διασκέδασον Φωτεινὴ, καὶ αἶτει συγχώρησιν πταισμάτων, τοῖς προσιούσι πιστῶς τῇ σῆ χάριτι.

Ὡς ἔχουσα Μάρτυς πρὸς τὸν Χριστόν, πολλὴν παρρησίαν, ἰσαπόστολε Φωτεινὴ, ἀπαύστως δυσώπει ἐκλυτροῦσθαι, πολυειδῶν ἡμᾶς πόνων καὶ θλίψεων.

Τὸ ὕδωρ ὡς ἦντλησας τῆς ζωῆς, πηγῆς ἐξ ἀφθόνου, ἰσαπόστολε Φωτεινὴ, τὴν δρόσον τῆς θείας εὐφροσύνης, ἡμῖν ἐπόμβρησον Μάρτυς δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθη αἱμάτων σου ἐξ ἀγνῶν, ὁ πάντων Δεσπότης, δεσποτείας τοῦ πονηροῦ, ῥυόμενος κόσμον Θεοτόκε· διὸ ὕμνοῦμεν τὸν ἄφραστον τόκον σου.

Ῥοδὴ γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἴσχυν ἄμαχον Μάρτυς, παρὰ Χριστοῦ εἴληφας, τούτῳ Φωτεινὴ προσελθοῦσα, ψυχῆς θερμότητι· ὄθεν ἐνίσχυσον, τὴν ἀσθενοῦσαν ψυχὴν μου, τοῦ πατεῖν τὴν δύναμιν, τοῦ παναλάστορος.

Νοσημάτων ποικίλων, καὶ πειρασμῶν λύτρωσαι, τοὺς ἐν τῷ ἀγίῳ Ναῷ σου πιστῶς προστρέχοντας, εἰρήνην νέμουσα, καὶ εὐπραγίαν ἐν βίῳ, Φωτεινὴ πανεύφημε, ἡμῖν δεόμεθα.

Ἡ σεπτὴ σου πρεσβεΐα, τεῖχος ἡμῖν γένοιτο, τὰς τοῦ δυσμενοῦς καθ' ἐκάστην,

ὄρμας ἀπείργουσα· σὲ γὰρ προσφύγιον, ἐν πολυτρόποις ἀνάγκαις, Φωτεινὴ
κεκτήμεθα, οἱ προσιόντες σοι.

Θεοτοκίον.

Δεξαμένη ἀφλέκτως, ἐν σὺ γαστρὶ Ἄχραντε, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος Κόρη, φλέξον
τὴν ἄκανθαν, παθῶν θλιβόντων με, πυρὶ τῆς σῆς προμηθείας, ἵνα μεγαλύνω σε, ὡς
προστασίαν μου.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης φωτύνουμε Ἀθληφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῇ σῇ πρεσβεία
προστρέχοντας, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν αἰτουμένη.

Ἐπίβλεψον, ἐν εὐμενεία, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος
κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις καὶ τὸ Κάθισμα.

Ἦχος β´. Πρεσβεία θερμῆ.

Πηγὴ τῆς ζωῆς προσῆλθες ἐν τῷ φρέατι, σεμνὴ Φωτεινὴ, καὶ φωτισμοῦ
πεπλήρωσαι, δι' οὗ παθῶν σκοτόμαιναν, καὶ δεινῶν νοσημάτων ἐπήρειαν,
ἀποδιώκεις ἀεὶ ἀφ' ἡμῶν, τῶν πίστει καὶ πόθῳ προσιόντων σοι.

Ῥδὴ δ´. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἐκ πηγῆς φωτοδότιδος, καταλαμπομένη Φωτεινὴ πάνσεμνε, σκοτασμοῦ παθῶν
ἀπάλλαξον, τοὺς εἰλικρινῶς σε μακαρίζοντας.

Ξενοτρόπως ἠγώνισαι, καὶ ξένων χαρίτων τυχοῦσα ἔνδοξε, προστασία ἡμῖν
δέδοξαι, καὶ θερμὴ βοήθεια ἐν θλίψεσι.

Ἄνωτέρους διάσωζε, πάσης δυσχερείας καὶ περιστάσεως, ἴσαπόστολε πανεύφημε,
τοὺς τῇ ἀρωγῇ σου πίστει σπεύδοντας.

Θεοτοκίον.

Ἰασαι μου τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς Παρθένε καὶ τὰ τοῦ σώματος, καὶ τὸν νοῦν μου
θᾶττον λύτρωσαι, πάσης ἐπηρείας τοῦ ἀλάστορος.

Ῥδὴ ε´. Φώτισον ἡμᾶς.

Ἦνεγκας στερῶς, αἰκισμοὺς Χριστὸν κηρύττουσα· διὸ ῥῦσαι τῶν βελῶν τοῦ
πονηροῦ, Φωτεινὴ τοὺς τὴν σὴν ἄθλησιν γεραίροντας.

Μώλωπας ψυχῶν, καὶ σωμάτων νόσους ἴασαι, τῶν πιστῶς σοι προσιόντων
Φωτεινὴ, ὡς μεγίστην πρὸς Χριστοῦ χάριν πλουτήσασα.

Ὡς παρὰ Χριστοῦ, δεξαμένη ὕδωρ ἄφθαρτον, τὰς φλογώδεις τῶν παθῶν ἐπαγωγάς, τῆς ψυχῆς μου Ἰσαπόστολε κατάσβεςον.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον Ἄγνη, τῆς σαρκός μου τὰ φρονήματα, ἡ τεκοῦσα τὴν ζωὴν τὴν ἀληθῆ, καὶ καταύγασον τὸν νοῦν μου τῆ σῆ χάριτι.

Ἦδη στ´. Τὴν δέησιν.

Τὴν χάριν, παρὰ Χριστοῦ δεδεγμένη, Ἀποστόλων διανύεις τὸν δρόμον· διὸ ἡμᾶς ἐνδυνάμωσον Μάρτυς, τῶν ἐντολῶν τὴν ὁδὸν τὴν σωτήριον, βαδίζειν πίστει ἀληθεῖ, Φωτεινὴ ἰσαπόστολε ἔνδοξε.

Οἱ πίστει, τῷ σῷ Ναῷ προσιόντες, ὡς λιμένι Φωτεινὴ ἀκυμάντω, τρικυμιῶν τῶν ἐν βίῳ λυτροῦνται, καὶ οὐρανίου γαλήνης μετέχουσι, καὶ χαριστήριον ὠδὴν, εὐχαρίστῳ καρδίᾳ σοι ἄδουσι.

Ναμάτων, ζωοποιῶν πεπλησμένη, Φωτεινὴ μεγαλομάρτυς Κυρίου, τοὺς θολεροὺς τῶν παθῶν μου χειμάρρους, τῆ μυστικῆ ἐπομβρία σου ξήρανον, καὶ ἄρδευσον μου τὴν ψυχὴν, πρὸς ζωῆς εὐκαρπίαν οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Ἵψίστου, περιφανέστατος θρόνος, τοῦ τεχθέντος ἐξ ἄγνων σου αἱμάτων, σὺ ἀληθῶς Θεοτόκε ἐδείχθης· διὸ τὸν νοῦν μου ἀνύψωσον δέομαι, ἀπὸ κοπρίας τῶν παθῶν, καὶ πικρὰς συνηθείας με λύτρωσαι.

Διάσωσον, πάσης ἀνάγκης φωτῶνυμε Ἀθληφόρε, τοὺς ἐν πίστει τῆ σῆ πρεσβεΐα προστρέχοντας, τὴν τῶν πταισμάτων συγχώρησιν αἰτουμένη.

Ἄχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις καὶ τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὡς τὸν Χριστὸν ἐν τοῖς ἄθλοις δοξάσασα, ὑπερφυῶν δωρεῶν κατηξίωσαι, καὶ νῦν Φωτεινὴ ἰσαπόστολε, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν δέχου πάντοτε, καὶ πλήρου ἡμῶν ἅπαν αἴτημα.

Προκείμενον.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχος. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῆ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Εὐαγγέλιον.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον.

(Κεφ. ι´ 16 - 22).

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ἴδου ἐγὼ ἀποστέλλω ὑμᾶς ὡς πρόβατα ἐν μέσῳ λύκων· γίνεσθε οὖν φρόνιμοι ὡς οἱ ὄφεις, καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περιστεραί. Προσέχετε δὲ ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων· παραδώσουσι γὰρ ὑμᾶς εἰς συνέδρια καὶ ἐν ταῖς συναγωγαῖς αὐτῶν μαστιγώσουσιν ὑμᾶς. Καὶ ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε ἕνεκεν ἐμοῦ, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς καὶ τοῖς ἔθνεσιν. Ὅταν δὲ παραδιδῶσιν ὑμᾶς, μὴ μεριμνήσητε πῶς ἢ τί λαλήσητε· δοθήσεται γὰρ ὑμῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τί λαλήσετε. Οὐ γὰρ ὑμεῖς ἐστε οἱ λαλοῦντες, ἀλλὰ τὸ Πνεῦμα τοῦ Πατρὸς ὑμῶν, τὸ λαλοῦν ἐν ὑμῖν. Παραδώσει δὲ ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, καὶ πατὴρ τέκνον· καὶ ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, καὶ θανατώσουσιν αὐτούς. Καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομά μου· ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος, οὗτος σωθήσεται.

Δόξα.

Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Προσόμοιον.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὑδωρ τὸ ζωηρῶτον, παρὰ Χριστοῦ δεξαμένη, γλυκασμὸν οὐράνιον βλύζεις τοῖς προστρέχουσι τῇ πρεσβείᾳ σου, Φωτεινὴ πάντιμε, Ἀθληφόρων δόξα, διὰ τοῦτο δυσωποῦμέν σε, πικρίαν ἅπασαν τὴν τῆς ἀμαρτίας διάλυσον, καὶ τὸν ἴον τοῦ ὄφους, τὸν λόγοις καὶ ἔργοις χεόμενον, ἐν τῇ, διανοίᾳ, ἀπόσμηξον ἡμῶν ταῖς πρὸς Θεὸν πανευπροσδέκτοις πρεσβείαις σου, μάρτυς Ἰσαπόστολε.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου...

Ῥδὴ ζ´. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μολυσμῶν ψυχοφθόρων, τὰς καρδίας ἐκκάθαρσον Ἰσαπόστολε, ῥοαῖς τῶν σῶν χαρίτων, ἡμῶν τῶν σὲ τιμώντων, καὶ βοώντων ἐκάστοτε· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν,

Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νοσημάτων παντοίων, πειρασμῶν ἀδοκῆτων καὶ περιστάσεων, καὶ πάσης ἄλλης βλάβης, συντήρει ἀνωτέρους, Φωτεινὴ τοὺς κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ σὸς ἅγιος οἶκος, ἀγιάζει τοὺς πίστει ἐν τούτῳ σπεύδοντας, καὶ ῥῶσιν καὶ ὑγίειαν, παρέχει καθ' ἑκάστην, Φωτεινὴ τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθεὶς τῇ κακίᾳ, ὑπετάγην Παρθένε τῷ παναλάστορι, ἀλλὰ τῆς τούτου ῥύμης, ἀπάλλαξον με τάχος, καὶ βοῶντά με ζώωσον, χαῖρε πιστῶν προσφυγῆ, καὶ σωτηρία κόσμου.

Ἦδὴ η´. Τὸν Βασιλέα.

Γαλήνην αἶτει, καὶ εὐπραγίαν ἐν βίῳ, καὶ συγχώρησιν πταισμάτων Ἀθληφόρε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐν εὐλαβείᾳ, τῇ σῆ ἔστῶτες Εἰκόني, ἐκδεχόμεθα ἀγιασμὸν καὶ χάριν, Φωτεινὴ ἄγία, οἱ πόθῳ σε τιμῶντες.

Ῥῶσιν σωμάτων, ῥῶσιν ψυχῶν ἡμῖν δίδου, Ἰσαπόστολε ταῖς σαῖς ἰκετηρίαις, καὶ παθῶν ποικίλων, ταχεῖαν θεραπείαν.

Θεοτοκίον.

Ἄχραντε Κόρη, ἡ τετοκυῖα ἀφράστως, μετὰ σώματος τὸν Ποιητὴν τοῦ κόσμου, ῥῦσαι τὴν ψυχὴν μου, ἐχθροῦ τῆς δυναστείας.

Ἦδὴ θ´. Κυρίως Θεοτόκον.

Συνοῦσα τοῖς Ἀγγέλοις, Φωτεινὴ θεόφρον, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα ἰκέτευε, τῶν ἐκζητούντων ἀπαύστως τὴν σὴν ἀντίληψιν.

Ἰσχὺν τοῖς ἀσθενέσι, καὶ τοῖς θλιβομένοις, αἰεὶ ἐξαίτει τὴν ἄνεσιν πάνσεμνε, ὡς παρεστῶσα Κυρίῳ τῷ σὲ δοξάσαντι.

Μανίας τοῦ βελίᾳρ, τήρει ἀνωτέρους, τοὺς πρὸς τὴν σὴν ἀφορῶντας βοήθειαν, Μεγαλομάρτυς Κυρίου καὶ Ἰσαπόστολε.

Ὀλόφωτον παστάδα, ἤδη κατοικοῦσα, καὶ τῷ φωτὶ τοῦ Κυρίου ἐκλάμπουσα, ὦ

Φωτεινή σκοτομήνης παθῶν με λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Ἵδάτων ἀπωλείας, ῥῦσαί με Παρθένε, καὶ μετανοίας τοῖς ὕδασι ἔκπλυνον, τὴν μολυνθεῖσαν ψυχὴν μου τοῖς παραπτώμασι.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἔνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον σὲ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ παρόντα Μεγαλυνάρια,

Τὴν ἐκ Σαμαρείας Νύμφην Χριστοῦ καὶ ἀξιοθεῖσαν ὁμιλίας τῆς παρ' αὐτοῦ, Φωτεινὴν τὴν θείαν, ὑμνήσωμεν ἀξίως, ὡς μάρτυρα Κυρίου καὶ Ἰσαπόστολον.

Ἵδωρ δεξαμένη τὸ τῆς ζωῆς, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐν τῷ φρέατι μυστικῶς, Φωτεινὴ πηγάζεις,νάματα σωτηρίας, κηρύξασα ἐν κόσμῳ, τὸ Εὐαγγέλιον.

Νόμου καταλείψασα τὴν σκιάν, τῷ φωτὶ προσῆλθες, θεολήπτω Μάρτυς ψυχῆ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος, καὶ φαίνεις τοῖς ἐν κόσμῳ ὧ Φωτεινῇ, τὸν λόγον τῆς θείας πίστεως.

Χαίροις Ἰσαπόστολε τοῦ Χριστοῦ, Φωτεινὴ θεόφρον, ἡ κηρύξασα εὐθαρσῶς, τὸ τῆς εὐσεβείας μυστήριον τὸ μέγα, καὶ ἤθλησας νομίμως στερόρῳ φρονήματι.

Ἦνεγκας αἰκίας πολυειδεῖς, γυναικείαν φύσιν παριδοῦσα ὡς νουνεχῆς, Φωτεινὴ θεόφρον, καὶ ἤσχυνας τὸ κράτος τῆς εἰδωλομανίας, καλῶς ἀθλήσασα.

Χάριν ἀναβλύζει ὁ σὸς ναὸς, καὶ παρέχει πᾶσιν, ἰσαπόστολε Φωτεινῇ, θείαν εὐφροσύνην, τῇ σῇ ἐπιστάσιᾳ καὶ λύει παθημάτων, πᾶσαν ἐπήρειαν.

Πλήρου τὰς αἰτήσεις πάντων ἡμῶν, Φωτεινὴ παμμάκαρ, τῶν τιμώντων σε εὐλαβῶς, καὶ τῶν πρεσβειῶν σου, ἀπέλασον τῷ φέγγει, παθῶν καὶ νοσημάτων, ζόφον ψυχόλεθρον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν, εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Τὸ Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Τρίς).

Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς· Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν· Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον· Κύριε, ἐλέησον.
Δόξα Πατρί, καὶ Υἱῷ, καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν, καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Καὶ τὰ Τροπάρια ταῦτα. Ἦχος πλ. β´.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, πάσης γὰρ ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην σοι τὴν ἱκεσίαν, ὡς Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα.

Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπὶ σοὶ γὰρ πεποίθαμεν. Μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν ὡς εὐσπλαχνος καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαός σου, πάντες ἔργα χειρῶν σου καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικεκλήμεθα.

Καὶ νῦν.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε, ἐλπίζοντες εἰς σὲ μὴ ἀστοχήσομεν, ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων, σὺ γὰρ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Καὶ τὸ τροπάριον Ἦχος γ´.

Θεῖω Πνεύματι καταυγασθεῖσα καὶ τοῖς νόμασι καταρδευθεῖσα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος πανεύφημε τῆς σωτηρίας τὸ ὕδωρ ἐξήντησας, καὶ τοῖς διψῶσιν ἀφθόνως μετέδωκας, μεγαλομάρτυς καὶ ἰσαπόστολε Φωτεινή, Χριστὸν τὸν Θεὸν

ἰκέτευε, τοῖς ζωνηρόρητοις ὕδασι δροσίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἐκτενῆς καὶ Ἀπόλυσις, μεθ' ἣν ψάλλομεν τὰ ἑξῆς·

Ἦχος β´. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου.

Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος Φωτεινή, τοὺς ἐν διαφόροις ἀνάγκαις καὶ περιστάσεσι, θᾶπτον ἀπολύτρωσαι, ταῖς ἰκεσίαις σου, καὶ εἰρήνην καὶ ἴασιν παράσχου Ἁγία, τοῖς πιστῶς προσπίπτουσι τῇ προστασίᾳ σου, ἔχουσα πολλὴν παρρησίαν, πρὸς τὸν σὸν νυμφίον καὶ Κτίστην, ὑπὲρ οὗ στερόρους ἀγῶνας ἤνυσας.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου, εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Δίστιχον·

Φωτὶ Φωτεινῇ τῆς σῆς θερμῆς πρεσβείας.
Γερασίου σκέδασον παθῶν τὸ σκότος.

Ἡ ἄγία

φω
τει
νή

Ἡ ΣΑΜΑΡΕΪΤΙΣ

Ημερομηνία Εορτής: 26 Φεβρουαρίου

Ἀπολυτίκιον

Τὴν πηγὴν δεξαμενὴ τῆς σοφίας καὶ χάριτος, ἐκ χειλέων Κυρίου Φωτεινὴ Ἰσαπόστολε, νομίμως ἠγωνίσω πανοικεῖ, καὶ νέμεις φωτισμὸν παρὰ Θεοῦ, τοῖς προστρέχουσι τὴ σκέπη σου τὴ σεπτῇ, καὶ εὐλαβῶς βοώσί σου. Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν, δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι, δόξα τῷ χορηγοῦντι διὰ σοῦ, χάριν ἡμῖν καὶ ἔλεος.

Ἀκούστε τὸ Ἀπολυτίκιον

Λείψανα

Ἡ Κάρα τῆς Ἀγίας βρίσκεται στὴν Ἱερά Μονὴ Γρηγορίου Ἁγίου Ὄρους.

Ἐνας ἐκ τῶν ποδῶν καὶ μία ὠμοπλάτη τῆς Ἀγίας βρίσκονται στὴν Ἱερά Μονὴ Ἰβήρων Ἁγίου Ὄρους.

Μία ὠλένη με σάρκα τῆς Ἀγίας βρίσκεται στὴν Ἱερά Μονὴ Παντοκράτορος Ἁγίου Ὄρους.

Αποτμήματα τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τῆς Ἀγίας βρίσκονται στὶς Μονές Ἀγίας Λαύρας Καλαβρύτων, Γηρομερίου Φιλιατῶν, Νταοῦ Πεντέλης καὶ Κύκκου Κύπρου.

Ο Ι. ΝΑΟΣ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ ΣΤΟ ΦΡΕΑΡ ΤΟΥ ΙΑΚΩΒ

Πολιούχος: Νέα Σμύρνη

